Inuocabāt dō. chriſtū. et ipſe qui nunc
loquit i homine. exau. eos tātū valz ſyn
cera oratō. et loque. ad eos i colū. nubis
id ē p figuras in nube obſcura. ſʒ illa di
cta quendā manifeſtū preſiguabant. ſcʒ
chriſtū. Ad eos ergo loquebat in nube.
qui iā nobis loquitur in ſcabello. id eſt
in carne aſſumpta aperte. Et nota ꝙ nō
ait in nube: ſed in columna nubis. Co-
lumna em̄ fortitudo eſt: et decor dom⁹.
In hac ſpecie loquebatur eis que annū
ciabat eccleſiam: vel carnem chriſti. ſed
tunc in nube loquebat: qui mō p filiuʒ
apte loquit. et iſti qui tāti erant

Cuſtodiebāt teſtimonia ei⁹: et
pceptū qd dedit illis.

Cuſto. teſti. ei⁹: et prece. qd de. ill. Diſti-
gue int teſtimōia et precepta. Teſtimo-
niū eſt p aliqua ſigna precedētis rei po-
ſita ſignificatō. vñ ſepe i lege dicit. Hoc
erit nobis i teſtimōio qualit iacob et la
ban poſuerūt aceruū lapidum in teſtio
niū. Precepta vero ſūt ſicut precepta le
gis p moyſen data. Nō occidas ⁊ c. et qꝛ
cuſtodiebāt. Ideo D.

Dñe de⁹ noſter tu exaudiebas
eos: de⁹ tu ppicius fuiſti eis: et
ulciſcēs in oēs adinuētōs eoꝝ.

Dñe de⁹ no. tu exau. eos in iuſtis petitō
nib⁹. et o de⁹ tu ppi. fu. eis ꝯdonādo eis
pcā: ne noceāt i futuꝝ. ppici⁹ ei nō dici
tur de⁹ niſi pcis. qñ dat veniā. tūc dr p-
pici⁹: ppici⁹ fuit ignoſcēdo ppici⁹ fuit
etiā vlciſcēdo. vñ ſbdit. et vlciſ. i. vidi
cās: qd ē etiā ppiciatō. Vlciſcit em̄ caſti
gādo ne ſēmp peccare delectꝫ et ne hūa-
na elatō ſbrepet. Vñ apl's. Dat⁹ eſt mihi
ſtimulus carnis m. an. ſath. q̄ m. co. ⁊c.
Vere ergo ppici⁹ ē de⁹ ñ ſolū donando
pcā ſʒ etiā vīdicādo et caſtigādo. Ecce
et ſi tāti eſſēt iſti aliqd tamē hēbāt pecca
ti. vñ addit. i oēs adin. vl affectōes eo.
ſ. erat vlciſcēs. affectōes dicit. qs ſolus d
us nouerat eē i cordib⁹ eoꝝ. p qb⁹ pcā e-
rat eis. pati eos cū qb⁹ erāt. quotidie ei
patiebāt pplos ꝯtradicētes et iīque vi-
uentes: int quos viuere cogebāt p quo
rū pcis q̄i p ſuis dolebāt p charitatē ec
ce q̄lit vīdicabat i oēs affectōes eoꝝ. nō
ei ſic a pleriſqꝫ putat fuit moyſi pcā tm̄
ſcʒ. nō itrare i terram pmiſſiōis. i quā
etiā miſeri itrauerūt. Sʒ figura h⁹ rei. ſ.
qd q̄ ſb lege eēnt. qꝛ p eū data ē lex. et ſb
gr̄a eē nollēt. nō intrarent i requiē etnā
et quia ppicius eſt. ergo.

Exaltate dñm deū noſtrꝫ: et a-
dorate in mōte ſcō ei⁹. qm̄ ſcus
dominus deus noſter.

Exal. do. qui blandit et cedit vt pr. ad
dit. deū no. q. ſcōm ꝙ de⁹ ē exaltate eū. ⁊
ado. dñm ſed nō pret montē ei⁹: ſʒ i mō
te ſā. e. i. i corpe. Hic ē lapis ille paru⁹ q
ſicut danieł ait creuit i mōtē magnū. ⁊ i
pleuit totā faciē terre. preſciſus. i. natus
de mōte. i. a gēte iudeoꝝ que colebat v-
nū deū: et iō mōti ꝯpat. ſine māib⁹. i. ſi-
ne opib⁹ hoim. qꝛ de virgine ſine virili
ſemine ꝯceptus. iō adorate. qm̄ ſanctus
ē do. de⁹ noſter qui i monte ē.

XCIX

Pſalmus in cōfeſſiōe.

PSalm⁹ i confeſſi. Cōfeſſio gemina
eſt. vna ē laudis. Altera pcōꝝ. Cō
feſſio laudis ꝯuenit pfectis. Cōfeſſio pec
catoꝝ incipientib⁹ de vtraqꝫ agitur hic.
Docet eni hic pſalmus. et deū alachri
ter laudare. et peccata noſtra plangere.
quia nec in malis eſt deſperandū. nec in
bonis animus debet eſſe elatus. et ē ſen-
ſus. Ps iſte eſt in confeſſione. id eſt agit
de confeſſione. ſcʒ laudis vel de vtraqꝫ.
Intentō monet ad confeſſionem. Mo
dus bipertitus ē ps. Primo pfectis pre
cipuū genus ꝯfeſſionis. i. laudē indicit
Scdo intraturis id eſt incipientib⁹ idi-
cit ſcōm genus ꝯfeſſionis. ſ. pctōꝝ. ibi.
Introite. Ad laudem ergo monēs nō
vnum angulum terre hortatur: ſed ſi-
cut vbiqꝫ nouit ſeminatam benedictio-
nem: ita vndiqꝫ exigit iubilatōnē dicēs

IUbilate dño ōis tra: ſer-
uite domino in leticia.

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

Omnis terra. nõ ps. q2 vbiq3 bñdictõ ſeminata eſt. Jubilate dño. nõ alij. Jubilatio vera ſit voce. ꝛ corde. Q. ſi iubilat vox exterius. coꝛ intelligat interius. ſonus eñ cordis. ẽ intellectus. Jubilus aũt ſonus eſt leticie ſine verbis. q2 eis leticia aĩ ñ põt explicari. qñ videlicet hõ gaudẽs ex his que ñ pñt explicari ṽbis. Erupit in vocẽ q̃ndam exultatõis. ſine ṽbis ita vt appareat eũ ipſa voce gaudere ꝗ̄3 q̃i repletũ nimio gaudio. nõ poſſe ṽbis explicare. ꝗ gaudet. hic aũt iubilus ſit a bonis in ꝯfeſſione. a malis vero in ꝯfuſione. cũ õ frenis adeo gaudent. Sicut ṽbi gratia. Meſſoꝛes. vl' vindemiatoꝛes copia fructuũ iocundantur. et de feracitate tre et vbertate gaudentes cantant. Inter cantica inſerunt voces quaſdam ſine verbis: in elatione exultãtis aĩ. et hec eſt iubilatio impꝛobanda. Juſti vero gaudent videntes mundo coꝛde. quis deus. q̃nta. et quo oꝛdine. et q̃m mirifice fecit. vnde exultantes cantant. et eſt iſta iubilatio coꝛonãda ſequitur. ſeruite domino in leticia ꝗ non neceſſitate. ſed charitate. quia liberati eſtis: per chꝛiſtum. ꝛ ideo ſuite in leticia nõ murmurantes. vt iudei in deſerto: murmurauerũt. ꝗ Hec ſeruitus non eſt amaritudinis. nec indignatõnis. ſed felicitatis. et libertatis. Gratũ eñ eſt redẽptis ſeruos eſſe. Seruum ergo te faciat charitas. quia liberum te facit veritas. vnde dominus. Si manſeritis in verbo meo vere diſcipuli mei eritis. et cognoſcetis veritatem. et veritas vos liberat. Dixit ſeruite domino: vnõ premium ſubdit dicens.

Introite in conſpectu eius in exultatõne.

Introite in conſpectu eius in exultatõne. Magnũ eſt pꝛemium in conſpectu tanti iudicis gaudere. et accipitur hoc de futuro. vel de preſenti accipitur ſic. Introite in conſpectu eius in exultatione ꝗ. i. ĩ ꝯſcientia exultate. vbi ſ; de⁹ videt. foꝛis lingua exultare: facile eſt.

Et ſcitote quoniam dominus ipſe eſt deus: ipſe fecit nos et non ipſi nos.

Et ſcitote qm̃. do. ipſe eſt de⁹. ꝗ Quis hoc neſcit: ꝙ dominus ſit deus: Sed de crucifixo hoc dicit: contra iudeos. Q. non vileſcat nobis quem crucifixiſtis. et flagellaſtis. quia ipſe eſt deus. et hec ſcitote ipſe fecit nos. et non ipſi nos. i. omne noſtrum bonum ex eo eſt. non ex nobis. Ex eo eſt. vnde coꝛonamur: ex nobis vnde damnamur. et agit de bonis. vel de operibus gratie. vel de operibus creatõnis agit. ipſe fecit nos et non ipſi nos. i. creauit nos. iuxta illud. Omnia per ipſum facta ſunt. hoc dicit. ne quis putet creationem noſtram patribus deputanda3 qui ſunt miniſtri. deus aũt auctoꝛ.

Popul⁹ ei⁹ ꝛ oues paſcue ei⁹.

Populus. ꝛc. Q. ipſe fecit nos qui ſum⁹ populus eius. ꝛc. Uel ſm aliam littera3 que eſt. Nos autem popolus eius ſum⁹ et ipſe rex. et oues ſumus. ipſe paſtoꝛ. paſcue eius. i. ſcripturarum in quibus ſaginat fidelium mentes.

Introite poꝛtas eius in confeſſione: atria eius in hymnis ꝯfitemini illi.

Introite poꝛtas. Secunda pars vbi intraturis ſcdm̃ genus ꝯfeſſionis indicit. Q. monui intrare in conſpectu eius nec dubitetur quia mĩa eſt ei. ergo introite ꝯfidenter. non foꝛis ſtetis vbi ſunt hoſtes extra. vos lup⁹ inueit. Introite dico poꝛtas. mĩe eius in confeſſi. ꝗ in poꝛtis initiũ eſt. et confeſſio peccatoꝝ. de qua hic agitur. a qua incipiemus ad miam intrare. et eſt: Introite poꝛtas eius. in confeſſione. i. a confeſſione incipite ad mia3 dei ĩtrare. nõ a vobis facti. laudate eũ a quo facti eſtis. vos accuſando. q2 et nr̃a accuſatio ad laudẽ ignoſcẽtis ꝑtiet. de hoc alibi dr̃. Incipite dño. i. ĩ ꝯfeſſiõe ꝗ ꝛ cũ ĩtraueritis. in atria eius. i. ĩ amplitudie3 celeſtis beatitudĩs gr̃e plenitudie ꝑcepta. ꝯfi. il. ĩ hym ꝗ i. ĩ laudib⁹. q. cũ ĩtratis. vos repꝛehẽdite. ẽ ĩtraueritis: ipſũ laudate ꝛ

Universitäts- und Landesbibliothek Düsseldorf

Laudate nomen eius quoniā ſuauis eſt dominꝰ in eternum miā eiꝰ et uſqꝫ i generatōe ⁊ generatōnem ueritas eius.

Laudate no. eiꝰ. nūc et i futuro. qꝛ dum laudatᷓ dulceſcit. vn̄ ſbdit. qm̄ ſu. ē do. et i eter. mia eius. et qꝛ hic liberat. et in futuro coronat. et vſqꝫ in generatōe. et gene. .i. in omnē generatōꝫ vel in trena generatōe et celeſti i vna que parit mortales. in alta que parit etnos: eſt vitas eiusꝰ implens pmiſſa. C.

Pſalmus ipſi dauid.

Pſalmꝰ ipſi dauid. Ps iſte centeſimꝰ eſt. et ſicut centenarius perfectus numerus eſt: ita iſte pſalmus continet et docet formā pfecte ſanctitatis. Hic em̄ docemur bona appetere. mala renuere. que eſt pfecta conuerſatō vite. Et quia omne bonum noſtrum deo attribuendum eſt. ideo titulus habet ipſi dauid. et eſt ſenſus. Pſalmus iſte attribuitᷓ ipſi dauid id eſt chriſto. vt hoc totum qđ hic docemur vtutibus chriſti applicetᷓ. nihil illi terreno regi. et cantat hic chriſtus: et nos in illo. Hec em̄ nox competit capiti et corpori. Agit autem de miſericordia et iudicio. Intentō monet bona appetere. ⁊ mala renuere. Modꝰ tripticꝰ eſt ps. Primo de mia et iudicio ppōit. Secūdo exponit que ſit via imaculata ibi Perambulabā. Tercio dicit quis ſit finis maloꝝ. ibi. In matutino. De mia ergo et iudicio ppones ait chriſtꝰ i mēbris. C.

Miſericordiam et iudicium: cātabo tibi domie.

Domie cantabo. id eſt iocunde annunciabo: miſericordiam que modo eſt. et iudicium: quod erit in futuro: et hoc tibi. id eſt. ad tuum honorem. qui vtroqꝫ laudabiliter vteris. Nemo ergo de miſericordia dei preſumat ad impunitatem. quia eſt ei iudicium. et nemo i mutatus in melius iudicium timeat. qꝛ precedet miſericordia. hec ſemp ſimul i co ſunt. Deus em̄ nec in bonitate mie pdit iudicij ſeueritatem: nec in vīdicādo cum ſeueritate amittit miſericordie bōitatem: ſed et p tempora hec duo diſtinguuntᷓ ſm effectus. Mia em̄ nunc omnibus offertur. et multiplicitᷓ exhibetᷓ. Iudiciū aūt in futuro. Hic em̄ eſt tempus mie cum dei patiētia. peccātes ad penitentiaꝫ adducit. et bonis et malis bona temporalia preſtat. In futuro autem tēpus iudicij: cum vnicuiqꝫ ſm ſua merita reddet. Hec duo mutua ſocietate ſibi iunguntur. In his breuiter omnia opera dei includit. et hic ē premiſſa cā. quare ſic ſe habet ſicut poſtea ſbdit cū ait.

Pſallā ⁊ intelligā i uia imaculata: quādo uenies ad me.

Pſal. et itel. q. d. cātabo miaꝫ et iudicium. et ppt hec duo ego pſallā .i. i hylaritate bn̄ opaboꝛ. et itelli. qn̄ veni. ad me. i ſcdo aduentu. vel i obitu cꝰ qꝫ. ego dico poſitus: in via imaculata. Pſallere em̄ eſt id ē in hylaritate operari. et itelligere non potes niſi i via imaculata ſed in ea intelligitur. quādo ad nos veniat deus. Vel ita. Ego pſal. ⁊ itel. exn̄s. in via imacu. nō mutatᷓ ſēſus. pſal. et intel. p hoc. qn̄d ē qꝛ: ve. ad m. i. opa tua pſal. et itel. Vel ita. Pſallā. i. hylariter opaboꝛ. ⁊ p hoc intelligā. Hoc em̄ dat pſallere vt intelligā mente quod oculis non patet. id eſt credam ꝙ veniet: queꝫ iſte tantū deſiderat. et hoc ē. Intelligaꝫ dico: qn̄ ve. ad m. p carnē i primo aduētu. venies dico in via imacula. qꝛ mundū ſine peccato tranſiliuit.

Perambulabam in innocentia cordis mei: i medio domꝰ mee:

Perambu. Scđa ps vbi expōit que ſit via immaculata. q. d. pſallam et intelligā i via immaculata an̄ etiā ꝙꝫ intelligerē. pambu. ⁊ c. vel ita cti. que ē via immaculata: ea ē inocētia. vn̄ ſbdit. pam. i innocētia. q. hec via imaculata ab in

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf